

№ 63

Відозва ОУН (С.Бандери) із закликами до українців збройно боротися з окупантами за самостійну соборну Українську державу

6 липня 1941 р.

Українці!

“Щоби збудить химерну волю,
Треба миром-громадою
Обух сталить”.

Кров борців, що клали свої голови за вільну Україну, не пішла марне. Гідний переємник їхнього чину й боротьби – Організація Українських Націоналістів під проводом Степана Бандери повела рішальний бій з найбільшим ворогом – Москвою й волею цілого українського народу проголосила створення Української держави.

Від сьогодні ми самі будемо творити своє життя. На нашій землі ще кипить. Ворог знає, що це його останній бій, що хвилини його панування в Україні пораховані. Тому він за всяку ціну старається вдержатись, і скрізь ще зісталися його залишки.

Ми мусимо їх винищити, мусимо очистити Україну!

На українських землях вся влада належить тільки українцям! Українці, задержіть у своїх руках зброю, що ви її здобули від ворога. Без зброї не можна оборонити здобутої волі.

У цю рішаючу хвилину кожний мусить віддати себе на службу Україні.

Всю керму адміністрації, урядів, громадського й суспільного життя перебираємо в свої руки. На важні й відповідальні місця ставимо людей, що віддали себе всеціло справі визволення й закріплення могутньої Незалежної Соборної України. Не жадоба почестей, але праця й служба народові є мірилом вартости українця.

Мусимо відразу опанувати й захопити владу та почати правильну творчу працю.

Ані страх, ані небезпеки, ані труднощі війни не можуть нас у цьому спинити.

Роки польської й більшовицької неволі гартували й кріпили нас. З підпілля виходимо на ясний день й на всю ширінь розгортаємо прапори революції.

Влада в Україні в наших руках!

Закріплюючи на своїх землях українську владу, мусимо пам'ятати: війна ще не скінчена!

Доки на наших землях зістанеться хоч би один москвин, лях чи інший ворог-наїзник, ми боремося далше. Тому – всі до зброї! Ніхто з нас не може стояти осторонь. Здобуваймо зброю від ворога, збираймо з побоевищ, відкопуймо зі сховків. Цілий український народ мусить бути узброєний. Зброї не нищити, ані не марнувати, бо кожне стрільно має найти своє місце в серці ворога України. Ми боремося, і то не тільки в своєму селі чи повіті, але в цілій Україні. Не сміємо захищати тільки свої господарства – мусимо йти крізь далекі поля України – доки не знищимо ворога. На нас тяжко мстився наш поганий звичай “моя хата з крою”. Ми часто обороняли тільки себе, не думали про сусідів, про цілу Україну, а ворог винищував нас одинцем.

Треба “одностаино стати на ворога проклятого, на лютого ката”.

А як проженемо ворога, закріпимо владу, збудуємо вільну незалежну Українську державу, тоді заживемо кращим життям. Тоді глянемо, “як хазяїн домовитий по своїй хаті й по своїм полі”.

Тож до праці, до зброї!

Пам’ятаймо: вся влада в українські руки! До влади дійдемо тільки збройною рукою.

Усі на фронт! Геть комунарську сволоту з наших земель! Геть червоного ката Сталіна! Досить неволі й знущань! Війна всім, що закріпостили Україну! Слава героям, що борються за волю! Слава Організації Українських Націоналістів та її провідникові Степанові Бандері!

Слава Вільній Незалежній Соборній Україні!

Організація Українських Націоналістів

Воля Покуття. – Коломия, 1941. – 6 лип. – Ч.1. – С.2; Українське державотворення. Акт 30 червня 1941: Збірник документів і матеріалів. – Львів-Київ: Літературна агенція “Піраміда”, 2001. – С.155-156.

№ 64

Звернення А.Мельника до українців із закликом згуртування навколо ОУН

6 липня 1941 р.

Постій.

УКРАЇНЦІ!

Переживаємо хвилю, що проходить раз на десятки літ. На землях